

РЕШЕНИЕ

№ 5350

гр. София, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20231110166401 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Закона за защита от домашното насилие /ЗЗДН/.

Образувано е по молба с вх. № 348725/05.12.2023 г., подадена от Д. Б. Ч., ЕГН *****, с искане за издаване на заповед за защита срещу домашното насилие по ЗЗДН по отношение на Ж. Д. Ч., ЕГН *****. Изложени са твърдения, че страните са съпрузи, като от 1998г. са фактически разделени. Молителят напуснал семейното жилище и се установил в жилище, находящо се в с. Световрачене, община Столична, ул. „Софийска“ № 15, собственост на дъщеря му Цветелина Д. Ч.. На 15.09.2023г. около 15.30 часа ответницата посетила жилището на молителя на горепосочения адрес. Тя поискала от него да разбере какъв е размера на пенсията му и да ѝ даде 50 лева. Молителят отказала както да ѝ даде поисканата информация, така и да ѝ даде 50 лева. Помолил ответницата да си тръгне и да не го тормози. На разговора присъствала дъщеря му Цветелина Д. Ч., която също помолила ответницата да си тръгва и да не вдига скандали за пореден път. Тогава ответницата се вбесила и започнала на висок тон да обижда молителя с думите „Боклук, нещастник, дай ми пари!“ и „Аз съм госпожа Ч. и мога да правя каквото си поискам, а дъщеря ти, която е родила копеле, да мълчи!“. Молителят преживял това със силно напрежение и чувство за заплахата и страх.

Молителят чрез процесуалния си представител моли молбата да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответницата оспорва исковата молба като неоснователна. Не претендира разноски.

На 05.12.2023г. е издадена заповед за незабавна защита, като на ответницата е наложена мярката по чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Не се спори между страните, а и видно от представения препис на акт за сключен граждански брак, същите са съпрузи.

По делото е представена декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, която съдът кредитира като годно доказателство, тъй като в същата е описан по време, място и начин на извършване твърдения акт на домашно насилие.

От показанията на св. Цветелина Д. Ч. се установява, че страните в момента не живеят заедно от 1998 – 2000г. Молителят живее в село с дъщеря си и нейното семейство. На 15.09.2023г. ответницата влязла в дома. Молителят бил на двора. Ответницата започнала да вади някакви документи, викала на молителя „нешастиник, боклук“, „...длъжен си да се грижиш за мен“. Ставало въпрос за някаква пенсия и молителят да ѝ каже колко пари взема. Дъщерята на молителя излязла и помолила ответницата да си тръгне, след което тя започнала да заплашва и нея. Молителят е със сериозна операция на сърцето, диабетик, 100 % глухота на едното ухо, вече бил трудно подвижен. Ответницата започнала да обижда дъщерята на молителя и нейното дете. На дъщеря му казала, че тя била г-жа Ч. и можела да влиза, когато си иска, а такива като нея раждали „копелета“. Дъщерята на молителя помолила ответницата няколко пъти да си тръгне. Последната си тръгнала, но по улицата крещяла „боклук“, като ставало въпрос за дъщерята на молителя. Тогава ответницата поискала от молителя 50 лева. След това молителят се почувствал зле. Това бил последният случай, когато ответницата поискала пари от молителя.

Преценени по реда на чл. 172 ГПК, съдът кредитира показанията на св. Ч. като обективни и непротиворечиви както помежду си, така и с останалите доказателства по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Молбата за защита е подадена от пострадалия съгласно чл. 8, т. 1 от ЗЗДН, поради което е налице валидно сезиране на съда от процесуално легитимирано за това лице.

Молителят твърди извършен акт на домашно насилие на 15.09.2023 г., а молбата до съда е подадена на 05.12.2023 г., поради което е спазен срока по чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН, поради което и молбата се явява процесуално допустима.

Съгласно чл. 2 ЗЗДН, „Домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство или в интимна връзка.“. Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗЗДН, „За психическо насилие върху дете се смята и всяко домашно насилие, извършено в негово присъствие.“.

По делото се установява, че ответницата е лице, попадащо в кръга на посочените в чл. 3, т. 1 от ЗЗДН лица, респ. последната притежава материално - правната легитимация да отговаря по молбата, предмет на настоящото разглеждане. По делото се установи, че страните са съпрузи.

От събраните по делото доказателства съдът намира за безспорно доказано, че на 15.09.2023 г., на адрес: село, молителят е пострадал от действия на ответницата, изразяващи се в отправени спрямо него обидни изрази „нещастник, боклук“. Тези изводи се обосновават от представената декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, както и от показанията на св. Ч., която лично е възприела действията на ответницата. Съдът намира за недоказано изложеното твърдение в сезиращата молба относно отправения от ответницата спрямо молителя израз „Аз съм госпожа Ч. и мога да правя каквото си поискам, а дъщеря ти, която е родила копеле, да мълчи!“, тъй като, видно от показанията на св. Ч., ответницата действително е заявила посоченият израз, но не спрямо молителя, а спрямо неговата дъщеря. Предвид обстоятелството, че св. Ч. е очевиден на извършените от ответницата действия, то декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН в тази част се опровергава от

нейните показания, респ. същата не следва да се кредитира. От събраните в хода на съдебното производство доказателства се доказва по категоричен начин, че на 15.09.2023г. ответницата е упражнила и извършила спрямо молителя домашно насилие по смисъла на чл. 2 ЗЗДН – психическо и емоционално.

При налагане на мерките по чл. 5 ЗЗДН съдът не е обвързан от искането на молителя или становището на ответника, а следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки за защита /чл. 16, ал. 1 от ЗЗДН/.

В настоящия случай, с оглед характера и интензитета на акта на насилие, съдът намира за подходяща мярката за защита по чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН /задължаване на извършителя да се въздържа от извършване на домашно насилие/. Съдът намира, че посочената мярка ще осигури защита в достатъчна степен на пострадалото лице. Законодателят не е предвидил и регламентирал срок за мярката по чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН и същата следва да бъде наложена без такъв.

Съгласно чл. 5, ал. 4 от ЗЗДН при уважаване на молбата за защита съдът е длъжен да наложи на извършителя на домашното насилие глоба в размер от 200 до 1000 лева. При определянето на размера на глобата съдът взема предвид тежестта на нарушенията, подбудите за тяхното извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Като съобрази тези обстоятелства и обстоятелството, че по делото не са представени доказателства относно имущественото състояние на ответницата и нейните доходи, съдът намира, че следва да бъде наложена глоба в размер на 200 лева, която ще въздейства поправително на ответницата.

По разноските:

При този изход на делото и на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН, вр. чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, дължимата държавна такса в размер на 25,00 лева следва да се възложи на ответницата, която следва да бъде осъдена да я заплати в полза на СРС, доколкото, съгласно чл. 11, ал. 1 ЗЗДН, тя не се внася предварително от молителя.

Претенция за присъждане на разноски е направена от молителя. С оглед изхода на делото, ответницата следва да бъде осъдена да заплати на молителя

сторените по делото разноси. Същият обаче не е доказал реално сторени разноси. По делото е представено пълномощно на адвокат С. Н., но не и писмени доказателства относно договореното възнаграждение на същия, както и такива за неговото заплащане от молителя. Предвид това искането на молителя за присъждане на разноси следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

По изложените мотиви, Софийски районен съд

РЕШИ:

ИЗДАВА на основание чл. 15, ал. 2 от ЗЗДН **ЗАПОВЕД ЗА ЗАЩИТА** на **Д. Б. Ч.**, ЕГН *****, с адрес село, *като налага следната мярка за защита:*

ЗАДЪЛЖАВА, на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН, **Ж. Д. Ч.**, ЕГН *****, с постоянен адрес: софия да **се въздържа от извършване на домашно насилие** по отношение на **Д. Б. Ч.**, ЕГН *****, с адрес село.

ПРЕДУПРЕЖДАВА Ж. Д. Ч., ЕГН *****, че при констатирано от полицейските органи неизпълнение на настоящата заповед, на основание чл. 21, ал. 3 от ЗЗДН полицейският орган е длъжен да я задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата, като неизпълнението на настоящата заповед представлява престъпление по чл. 296, ал. 1 от Наказателния кодекс /НК/.

ЗАПОВЕДТА ЗА ЗАЩИТА подлежи на незабавно изпълнение /чл. 20 ЗЗДН/.

НАЛАГА на основание чл. 5, ал. 3 от ЗЗДН на **Ж. Д. Ч.**, ЕГН *****, с постоянен адрес: софия глоба в размер на 200,00 /двеста/ лева.

ОСЪЖДА Ж. Д. Ч., ЕГН ***** да заплати по сметка на СРС държавна такса в размер на 25.00 /двадесет и пет/ лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на **Д. Б. Ч.**, ЕГН *****, за присъждане на разноси, като неоснователно.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в 7-дневен срок от връчването му на страните /чл. 17, ал. 1 от ЗЗДН/.

Препис от решението да се връчи на страните.

Препис от решението да се изпрати на полицейските управления по адресите на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____